

รายงานแผนขับเคลื่อนการส่งเสริมอุตสาหกรรม
ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

DC1 Positioning 360°

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

รายงานแผนขับเคลื่อนการส่งเสริมอุตสาหกรรมของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

(DC1 Positioning 360°)

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานแผนขับเคลื่อนการส่งเสริมอุตสาหกรรมของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (DC1 Positioning 360°) จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ใหม่ (Strategic Repositioning) ของหน่วยงานให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งยังเป็นการหลีกเลี่ยงการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานเครือข่ายที่มีอยู่จำนวนมาก และกำหนดจุดยืนที่โดดเด่น (Unique Value Proposition) ในการขับเคลื่อนการส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและยั่งยืน โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับอย่างรอบด้าน ตั้งแต่แผนระดับที่ 1 (ยุทธศาสตร์ชาติ) แผนระดับที่ 2 (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13) และแผนระดับที่ 3 ที่ครอบคลุมแผนทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ แผนเชิงภารกิจ (Function-based Plan) แผนเชิงประเด็น (Agenda-based Plan) แผนเชิงพื้นที่ (Area-based Plan) ตลอดจนการเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Analysis) ได้สรุปผลลัพธ์สำคัญใน 3 ส่วน ประกอบด้วย PESTEL Analysis ที่ชี้ให้เห็นว่าหน่วยงานกำลังเผชิญกับความท้าทายที่มีความซับซ้อนสูง (Complex Challenges) ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และกฎหมาย นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงระดับมหภาค (Megatrends) ยังตอกย้ำถึงความจำเป็นในการยกระดับหน่วยงานให้เป็นองค์กรที่พร้อมรับมือกับอนาคต (Future-Ready) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก 4 ด้าน (4D) ทั้งการปรับโครงสร้างห่วงโซ่อุปทาน (Deglobalization) การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ (Decarbonization) การเปลี่ยนผ่านสู่เทคโนโลยีดิจิทัล (Digitalization) และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร (Demographics) ขณะเดียวกัน ความท้าทายและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ยืนยันว่ายังมีช่องว่างเชิงกลยุทธ์ (Strategic Gaps) ที่ต้องได้รับการแก้ไขและเติมเต็มอย่างเร่งด่วน ทั้งในมิติของการยกระดับเทคโนโลยีและกระบวนการผลิต มาตรฐานและคุณภาพสินค้า การตลาดและการขยายตลาด การบริหารจัดการและบุคลากร รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและเชื่อมโยงเครือข่าย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Analysis) แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถหลัก (Core Competencies) ที่จะถูกนำมาใช้เป็นฐานรากในการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ใหม่ (Strategic Repositioning) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิเคราะห์ภารกิจตามกฎกระทรวงและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ระบุสถานะของหน่วยงานในฐานะกลไกหลัก 3 มิติ คือ ผู้กำหนดและสังเคราะห์ทิศทางเชิงนโยบาย (Policy & Planning) ผู้พัฒนาและสร้างนวัตกรรม (Development & Innovation) ผู้เชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อบูรณาการภารกิจ (Ecosystem Integration) ในขณะที่ การวิเคราะห์ขีดความสามารถของหน่วยงานตามกรอบ 7S บ่งชี้ถึงจุดแข็งหลักที่โดดเด่น ทั้งการมีบทบาทนำเชิงยุทธศาสตร์ (Strategy) โครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนภารกิจเฉพาะทาง (Structure) ความพร้อมของระบบในการขับเคลื่อนเชิงรุก (Systems) ความเชี่ยวชาญแกนหลักด้านนวัตกรรม (Skills) ทุนมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูง (Staff) และรูปแบบการบริหารแบบบูรณาการ (Style)

ผลการดำเนินงานย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ. 2565 - 2567) ยืนยันว่าหน่วยงานมีความสามารถในการสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจในพื้นที่ได้อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินจากหน่วยงานภายนอก (Third Party) ได้ตอกย้ำถึงความท้าทายเชิงโครงสร้างและระบบ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสร้างผลกระทบที่ยั่งยืน โดยมีประเด็นหลักที่ต้องปฏิรูปอย่างเร่งด่วน คือ ความไม่ต่อเนื่องของการจัดสรรทรัพยากร (งบประมาณและบุคลากร) ช่องว่างของระบบนิเวศข้อมูลที่ยังแยกส่วนกัน (Siloed Data) และความเสี่ยงในการทำงานซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ทั้งยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดจากผลผลิต (Output) ไปสู่ตัวชี้วัดเชิงคุณค่า (Value-Based KPIs) เพื่อสะท้อนผลกระทบทางเศรษฐกิจที่แท้จริงและเป็นรูปธรรม ตลอดจนความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง เนื่องจากหน่วยงานยังขาดความพร้อมด้านทักษะบุคลากรและความไม่สอดคล้องเชิงโครงสร้างของระบบภายใน ส่งผลให้การยกระดับสถานประกอบการสู่ Smart Enterprises ต้องอาศัยการสนับสนุนที่เน้นการสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูงอย่างเร่งด่วน

การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียชี้ให้เห็นถึงความต้องการที่แตกต่างกันของกลุ่มเป้าหมาย โดยกลุ่มผู้ประกอบการต้องการการเข้าถึงบริการของภาครัฐอย่างสะดวกและต่อเนื่อง การเชื่อมโยงกับแหล่งเงินทุนและกลไกสนับสนุน ขณะเดียวกัน กลุ่มผู้บริหารและบุคลากรภายในต้องการความชัดเจนของแนวนโยบาย การสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอ การพัฒนาทักษะเฉพาะทาง ขณะเดียวกัน การวิเคราะห์คู่แข่งและพันธมิตรได้ตอกย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องกำหนดจุดยืนที่โดดเด่น (Unique Value Proposition) เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดได้ชี้ชัดว่า ความสำเร็จของหน่วยงานขึ้นอยู่กับการใช้ขีดความสามารถหลักในฐานะกลไกการขับเคลื่อนกลางน้ำ (Midstream Driver) และผู้เชื่อมโยงเครือข่าย (Linkage Mechanism) เพื่อดึงความเชี่ยวชาญจากพันธมิตรที่หลากหลายมาสนับสนุนผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่อุปทานได้อย่างครบวงจรและมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากผลการวิเคราะห์นำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ใหม่ (Strategic Repositioning) ของหน่วยงาน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformation Leader) ที่ขับเคลื่อนด้วยความเชี่ยวชาญเชิงรุกให้ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนก้าวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) โดยผู้ประกอบการและเครือข่ายหน่วยงานไว้วางใจและนึกถึงเป็นอันดับแรก (Top of Mind)” ส่วนวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์มี 3 ประการ คือ (1) เพื่อกำหนดทิศทางการเติบโตและสร้างการเปลี่ยนผ่านของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงและความสำเร็จในการแข่งขันที่ยั่งยืน (2) เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในฐานะศูนย์กลางการบูรณาการและการวิเคราะห์เชิงนโยบาย จนได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและเป็นหน่วยงานที่ถุกนึกถึงเป็นอันดับแรก และ (3) เพื่อยกระดับขีดความสามารถหลักที่เหนือกว่าและเสริมสร้างความคล่องตัวขององค์กร นำไปสู่ความมั่นคงและพร้อมรับทุกความท้าทายในระยะยาว

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะดำเนินการผ่าน 3 กลยุทธ์หลัก คือ (1) กำหนดทิศทาง (Trendsetting) และสร้างการเปลี่ยนแปลง (Transformation) สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) ผ่านการบูรณาการกลไกของศูนย์บริการเฉพาะทางและการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลอย่างไร้รอยต่อ (2) สร้างการยอมรับและความน่าเชื่อถือในฐานะผู้ขับเคลื่อนระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Industrial Ecosystem Driver) และผู้นำทางความคิด (Thought Leader) ผ่านการบูรณาการเครือข่ายหน่วยงาน เพื่อส่งมอบบริการที่แตกต่างและต่อเนื่อง มุ่งสู่การเป็นหน่วยงานที่ถุกนึกถึงเป็นอันดับแรก (Top of Mind) ในระดับภูมิภาค และ (3) ปฏิรูปองค์กรด้วยความคิดแบบผู้ท้าทาย (Challenger Mindset) โดยมุ่งเน้นการสร้างผู้เชี่ยวชาญเชิงรุก ผ่านการยกระดับสมรรถนะบุคลากร การบริหารจัดการองค์ความรู้เชิงวิเคราะห์ และการวางระบบการติดตามและประเมินผล เพื่อสร้างความคล่องตัวสูง รองรับทุกความท้าทายในอนาคต และมุ่งสู่ความยั่งยืนในระยะยาว

บทที่ 1 การศึกษาข้อมูลทั่วไปและที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาข้อมูลความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 แผนระดับที่ 1

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย : ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ตัวชี้วัด : รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจาย

รายได้

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
(1) การเกษตรสร้างมูลค่า	(1.1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (1.2) เกษตรปลอดภัย (1.3) เกษตรชีวภาพ (1.4) เกษตรแปรรูป
(2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	(2.1) อุตสาหกรรมชีวภาพ (2.2) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (2.3) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์
(3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว	(3.1) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (3.3) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย
(4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก	(4.2) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ
(5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่	(5.1) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (5.2) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (5.3) ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 4 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย : สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

(2) ตัวชี้วัด : ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ	ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย : ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(2) ตัวชี้วัด : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว	ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

1.1.2 แผนระดับที่ 2

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(1) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 03 การเกษตร

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(1.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น	
030101 สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย	
(1.2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรปลอดภัย	
030201 สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ (1) สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 และ (2) สินค้าอินทรีย์เฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้เข้าถึงแหล่งทุนและสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตรและพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้าพร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล	
(1.3) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ: เกษตรชีวภาพ	
030301 สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศสภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ - แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอางและผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(1.4) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรแปรรูป	
030401 สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร - แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ - แนวทางที่ 3 สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุกัญห้อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกัญห้อัจฉริยะ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า - แนวทางที่ 4 ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา	

(2) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 04 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(2.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อุตสาหกรรมชีวภาพ	
040101 อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร - แนวทางที่ 3 พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้องตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่เหมาะสม	

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(2.2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร	
040201 อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์แบบบูรณาการควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในห่วงโซ่มูลค่า เช่น อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมชีวภาพ เป็นต้น - แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการด้านสุขภาพ เช่น การแพทย์ทางไกลและการแพทย์แม่นยำ ปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยีชีวภาพ ด้านสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ยา และชีววัตถุ เป็นต้น ตลอดจนจัดทำฐานข้อมูลที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในทุกมิติของการให้บริการด้านสุขภาพ	

(3) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 05 การท่องเที่ยว

- **เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : ผลผลิตมวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยว**
ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(3.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	
050101 รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 12
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และทรัพยากรธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถาน เมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์ เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น - แนวทางที่ 3 เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัย และพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่าง และความโดดเด่นของสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว	

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(3.2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย	
050301 รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 8 ต่อปี
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 3 พัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ โดยการวิจัย พัฒนานวัตกรรมต่อยอดให้เกิดสินค้าใหม่ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมสร้างความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์การแพทย์แผนไทย	

(4) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 07 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(4.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์	
070101 ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง	สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 11
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 8 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่ทุกภาคส่วนทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการ และมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน - แนวทางที่ 9 ยกระดับผู้ให้บริการโลจิสติกส์ของประเทศ โดยการยกระดับประสิทธิภาพและสร้างมาตรฐานการให้บริการโลจิสติกส์เทียบเคียงผู้ให้บริการโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลและแข่งขันได้ ส่งเสริมผู้ให้บริการโลจิสติกส์สู่การให้บริการแบบครบวงจร รวมทั้งสร้างมาตรฐานการขนส่งสินค้าและการประกันภัย พัฒนาศักยภาพผู้ให้บริการโลจิสติกส์ บุคลากรเฉพาะทาง และการพัฒนาระบบฐานข้อมูล พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาผู้ให้บริการโลจิสติกส์และบริการที่เกี่ยวข้องให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์และเชื่อมต่อกับเครือข่ายโลจิสติกส์ในระดับภูมิภาคและระดับโลก	

(5) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 08 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(5.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ	
080101 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 15
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 2 สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล - แนวทางที่ 3 พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ - แนวทางที่ 4 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่ - แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่ง และโลจิสติกส์และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น	
(5.2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน	
080201 สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 2 พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(5.3) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด	
080301 มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	การขยายตัวของมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 1 เท่าต่อปี
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูงพร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ - แนวทางที่ 3 ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน	
(5.4) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	
080401 อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น	ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ (1) จำนวนวันที่ต้องใช้ติดต่อกับหน่วยงานราชการเพื่อจัดตั้งธุรกิจ อันดับไม่เกิน 17 ภายในปี 2570 (2) กระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจอันดับไม่เกิน 20 ภายในปี 2570
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 2 สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งในและระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการยุคใหม่แบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาร่วมกัน การเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน - แนวทางที่ 3 สนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วมทั้งในเชิงกายภาพและจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูลองค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมที่สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย ทั้งยังเป็นการเชื่อมต่อธุรกิจระหว่างกันโดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่	

(6) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 09 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจ

พิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(6.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ: การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ	
090204 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5
<p>แนวทางการพัฒนา :</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางที่ 3 พัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและบริการ โดย (1) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงในพื้นที่กับพื้นที่โดยรอบและกับพื้นที่เศรษฐกิจแห่งอื่นในประเทศและประเทศในภูมิภาค และสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา (2) บริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์และสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่ โดยส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง - แนวทางที่ 4 พัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการ โดย (1) ส่งเสริมการพัฒนาแรงงานเพื่อรองรับกิจการเป้าหมายในพื้นที่และพัฒนาแรงงานที่มีศักยภาพให้ยกระดับเป็นผู้ประกอบการในอนาคต (2) พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยการบ่มเพาะผู้ประกอบการท้องถิ่น การพัฒนาผู้ให้บริการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่และเครือข่าย และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคธุรกิจ - แนวทางที่ 5 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดย (1) ยกระดับการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการผลิต / บริการของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือที่ใกล้ชิดในด้าน การวิจัยและพัฒนา ระหว่างภาคการศึกษา ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา ชุมชน และเอกชนในพื้นที่ (2) ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการแลกเปลี่ยนข้อมูล / องค์ความรู้ ระหว่างภาครัฐ-ภาคเอกชน-สถาบันการศึกษา-ชุมชน โดยเฉพาะการถ่ายทอดฯ ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งสตาร์ทอัพ เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ภาคเอกชนที่กำลังเติบโต 	
(6.2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	
090301 การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดที่มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 3
<p>แนวทางการพัฒนา :</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางที่ 2 ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่หลักในการขับเคลื่อนการสร้างความสำเร็จทางเศรษฐกิจและสังคมในส่วนภูมิภาค ตลอดจนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม - แนวทางที่ 5 ส่งเสริมเศรษฐกิจและการสร้างงานที่สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของพื้นที่ - แนวทางที่ 8 เสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชนและภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต 	

(7) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 16 เศรษฐกิจฐานราก

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้น

อย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(7.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ: การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ	
160101 ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น	ผลิตภาพของวิสาหกิจรายย่อยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 1 เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการ ความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจ ด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตจัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนเอง ให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจรครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	

(8) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (Y) ประเด็น : 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายระดับประเด็น (Y2) : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้น

อย่างยั่งยืน

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
(8.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ: การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว	
180101 การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น	ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ภายในปี 2570
แนวทางการพัฒนา : - แนวทางที่ 3 ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรมและเมืองอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่สอดคล้องตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่าและกำหนดให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทาน และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นมีการจัดการขยะและของเสียอันตรายอย่างถูกวิธี การพัฒนาและส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนให้สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจแบบองค์รวม ซึ่งครอบคลุมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการพัฒนาเครือข่าย	

เป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1)	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนแม่บทย่อยปี พ.ศ. 2566 - 2570
<p>ที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนส่งเสริมแนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านฐานข้อมูล ตลอดจนวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน</p>	
<p>(8.1) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ</p>	
<p>180301 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ลดลง</p>	<p>ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ภายในปี 2570</p>
<p>แนวทางการพัฒนา :</p> <p>- แนวทางที่ 4 สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยพัฒนามาตรการและกลไกเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการจัดตั้งกลไกทางเศรษฐศาสตร์และทางการเงินที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่สร้างประโยชน์ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน อาทิ ภาษีคาร์บอน กลไกราคาคาร์บอน มาตรการทางการเงินสีเขียวและสิทธิประโยชน์สำหรับการดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจก รวมถึงสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบและความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและหน่วยงานในระดับต่าง ๆ ทั้งส่วนกลาง และท้องถิ่น รวมทั้งชุมชน ให้มีความรู้ ความสามารถในการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>	

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

เป้าหมายหลัก : (1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

(2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

(3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

(4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน

ตัวชี้วัด :

(1) รายได้ประชาชาติต่อหัว 9,300 เหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2570

(2) ดัชนีความก้าวหน้าของคน 0.7029 ภายในปี 2570

(3) ความแตกต่างขอความเป็นอยู่ (รายจ่าย) ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะ

ทางเศรษฐกิจสูงสุด ร้อยละ 10 และต่ำสุด ร้อยละ 40 ต่ำกว่า 5 เท่า ภายในปี 2570

(4) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20

เมื่อเทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีปกติ ภายในปี 2570

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง		
เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น	ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาเกษตรเด็บโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี	- กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม - กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน		
เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนแปลงการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น	ตัวชี้วัดที่ 1.2 อันดับดัชนีการพัฒนากิจกรรมเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวม ไม่เกินอันดับที่ 25 / ด้านความปลอดภัย ไม่เกินอันดับที่ 50 / ด้านความยั่งยืน ไม่เกินอันดับที่ 50 / ด้านสุขอนามัย ไม่เกินอันดับที่ 50 / ด้านวัฒนธรรมและท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ 25	- กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง - กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง		
เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ	ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 1.7	- กลยุทธ์ที่ 2 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก - กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค		
เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค	ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ น้อยกว่า ร้อยละ 11	- กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค
หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้		
เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่	ตัวชี้วัด 2.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกทั้งประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570	- กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน		
เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น	ตัวชี้วัดที่ 1.1 อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ	- กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ		
เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1 ในปี 2570	- กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ - กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชนท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

เป้าหมาย	เป้าหมายย่อย
เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีคุณภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน	- เป้าหมายย่อย 8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน
เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ยืดหยุ่น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	- เป้าหมายย่อย 9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานระดับภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าไปที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน
เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	- เป้าหมายย่อย 12.2 การจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ - เป้าหมายย่อย 12.4 บรรลुरื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันและลดการปล่อยสารเคมีและของเสียสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด

1.1.3 แผนระดับที่ 3 (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม)

- (1) แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 - 2570 ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- (2) แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 - 2570 ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- (4) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- (5) แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2566 - 2570 ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- (6) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (7) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2570 ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- (8) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562 - 2570)
- (9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) (พ.ศ. 2560 - 2569) ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- (10) แผนปฏิบัติการด้านสมุนไพรแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 - 2570 ของกระทรวงสาธารณสุข
- (11) มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย พ.ศ. 2561 - 2570 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- (12) เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ พ.ศ. 2566 - 2570 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (13) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (14) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (15) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (16) แผนพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (17) แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (18) แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (19) แผนพัฒนาจังหวัดเชียงราย (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (20) แผนพัฒนาจังหวัดพะเยา (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (21) แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ (พ.ศ. 2566 - 2570)
- (22) แผนพัฒนาจังหวัดน่าน (พ.ศ. 2566 - 2570)

1.2 ภารกิจของหน่วยงาน

1.2.1 ภารกิจตามกฎหมายของหน่วยงาน

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นหน่วยงานวิชาการในการเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค เพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน ในภูมิภาคให้เกิดการเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับการผลักดันนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม ในภูมิภาคไปสู่การปฏิบัติ

(3) ศึกษา ค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ รูปแบบ หลักสูตร ระบบ และเทคนิควิธีการในการส่งเสริม และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

(4) เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษาแนะนำการบริการข้อมูล การออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยี บ่มเพาะธุรกิจ และสร้างต้นแบบอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ที่เชื่อมโยงการดำเนินงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(5) ส่งเสริม สนับสนุน ให้บริการ และประสานการดำเนินงานตามนโยบาย แนวทางและมาตรการ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ

(6) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย โดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 แบ่งหน่วยงานภายในเป็น 4 กลุ่ม ตามภารกิจ ดังนี้

(1) กลุ่มบริการธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(1.1) เป็นศูนย์บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Service Center) ในการให้บริการ ข้อมูลสารสนเทศ (Information) และข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ประกอบการพื้นที่

(1.2) ส่งเสริม และสนับสนุน ให้เกิดการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ (Business Network) ผู้ประกอบการ และบุคลากร ในพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

(1.3) ศึกษา วิเคราะห์ และวางกรอบแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการ ทั้งผู้ประกอบการรายเดิม และรายใหม่ รวมทั้งบุคลากรภาคอุตสาหกรรม พร้อมจัดทำเป็นต้นแบบ (Model) ที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด กลุ่มจังหวัด

(1.4) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา ให้เกิดการสร้างเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจ อุตสาหกรรม (Industrial Business Service Provider Network) โดยการบูรณาการเครือข่ายหน่วยงาน เพื่อร่วม ให้คำปรึกษาแนะนำอย่างครบวงจร รวมทั้งติดตามประเมินผลการให้บริการคำปรึกษาแนะนำเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ ทั้งระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

(1.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(2) กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(2.1) ศึกษา วิเคราะห์ และวางกรอบแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างขีดความสามารถ การแข่งขัน การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) ของธุรกิจอุตสาหกรรม พร้อมจัดทำเป็นต้นแบบ (Model) ที่เหมาะสม กับศักยภาพของจังหวัด กลุ่มจังหวัด

(2.2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขัน การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) ของธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ได้จัดทำเป็นต้นแบบ (Model) แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่รับผิดชอบ

(2.3) ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริการข้อมูลผ่านกระบวนการหรือเครื่องมือต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยีการผลิต ด้านคุณภาพมาตรฐาน ด้านการต่อยอด งานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ ด้านการพัฒนานวัตกรรม ด้านการตลาด และช่องทางการลงทุน ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับกลุ่มจังหวัด

(2.4) กำกับ ติดตาม และประสานงานการส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมในพื้นที่รับผิดชอบ

(2.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(3) กลุ่มพัฒนาการส่งเสริมอุตสาหกรรมชุมชน มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(3.1) ศึกษา วิเคราะห์ และวางกรอบแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างขีดความสามารถ ของอุตสาหกรรมชุมชน พร้อมจัดทำเป็นต้นแบบ (Model) ที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด กลุ่มจังหวัด

(3.2) ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวทางการพัฒนา เพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขัน การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) ของอุตสาหกรรมชุมชนที่ได้จัดทำเป็นต้นแบบ (Model) แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบ

(3.3) ให้บริการสินเชื่อเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมชุมชนและ ทัศนกรรมในภูมิภาค รวมทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชุมชนในการขอรับบริการเงินทุน หมุนเวียนฯ

(3.4) ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริการข้อมูลผ่านกระบวนการหรือเครื่องมือต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยีการผลิต ด้านคุณภาพมาตรฐาน ด้านการต่อยอด งานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ ด้านการพัฒนานวัตกรรม ด้านการตลาด และช่องทางการลงทุน ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชนในระดับกลุ่มจังหวัด

(3.5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

(4) กลุ่มยุทธศาสตร์และแผนงานภูมิภาค มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(4.1) จัดทำยุทธศาสตร์ และแผนงานการพัฒนาอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และอุตสาหกรรมชุมชนในระดับกลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบ โดยการศึกษา วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม สภาวะอุตสาหกรรม นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง กรม กลุ่มจังหวัด และจังหวัด

(4.2) ประสาน และร่วมจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนงานการส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และอุตสาหกรรมชุมชนในระดับจังหวัดที่รับผิดชอบ

(4.3) ประสาน เร่งรัด และติดตามประเมินผล พร้อมจัดทำรายงานการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมชุมชน พร้อมนำมาถ่ายทอด เผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย เพื่อการนำเสนอให้สอดคล้องกับภารกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และสอดคล้องกับตัวชี้วัดทั้งของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบ

(4.4) กำกับ พิจารณา ควบคุม ดูแลด้านอำนวยการจัดการงานต่าง ๆ เช่น งานธุรการ งานสารบรรณงานบุคคล งานจัดระบบ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุ ให้เป็นไปตามระเบียบราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์และระเบียบที่กำหนด และสามารถตรวจสอบได้

(4.5.) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.2.2 ภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย

ปี	ภารกิจที่ได้รับมอบหมายที่สำคัญ	หน่วยงาน
2563 - 2568	คณะทำงานจัดทำและทบทวนแผนปฏิบัติราชการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
	คณะอนุกรรมการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของของจังหวัดเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่
2563	คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชัฐ	กองทุนเอสเอ็มอีตามแนวพระราชัฐ
2565	คณะทำงานการประกวดวิสาหกิจชุมชนดีเด่น	กรมส่งเสริมการเกษตร
2566	คณะกรรมการสวัสดิการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	คณะกรรมการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ปี	ภารกิจที่ได้รับมอบหมายที่สำคัญ	หน่วยงาน
2567	คณะกรรมการระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	คณะทำงานสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงาน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	ที่ปรึกษาสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ วาระการบริหาร 2567 - 2569	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
	คณะทำงานบริหารจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่
	คณะกรรมการบริหารตราสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์เมืองเชียงใหม่ (CHIANG MAI BRAND)	จังหวัดเชียงใหม่
	คณะทำงานพิจารณาคำขอกู้ยืมเงินและเงินอุดหนุนตามมาตรา 49 (3) ระดับเขต	การยางแห่งประเทศไทย เขตภาคเหนือ
	คณะทำงานการประกวดวิสาหกิจชุมชนดีเด่น ปี 2568 ระดับเขต	กรมส่งเสริมการเกษตร
2568	คณะกรรมการบริหารเงินทุนหมุนเวียน เพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	แต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
	คณะทำงานจัดทำวัตถุประสงค์และทิศทางในอนาคต ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2571 - 2580)	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
	คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (กรอ.กลุ่มจังหวัด)	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

บทที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถานการณ์ของหน่วยงาน

2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Analysis)

2.1.1 PESTEL Analysis

PESTEL	ประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ ศภ.1	ผลกระทบเชิงกลยุทธ์ต่อ ศภ.1
P - Political การเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายเศรษฐกิจสำคัญ: การผลักดันโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio / Circular / Green Economy) และการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-Curve) ของประเทศ โดยมีเป้าหมายในการยกระดับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ - นโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy): การให้ความสำคัญกับการยกระดับภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นไปสู่การสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว - ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือและเขตเศรษฐกิจพิเศษ: การให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคเหนือและการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมสู่กลุ่มประเทศ GMS เพื่อเป็นประตูการค้าสู่ภูมิภาค 	<ul style="list-style-type: none"> - ศภ.1 ต้องปรับแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมถึงจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากร - ศภ.1 ต้องส่งเสริมผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น และเชื่อมโยงกับการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพในพื้นที่ - ศภ.1 ต้องเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และขยายโอกาสการส่งออกของผู้ประกอบการในพื้นที่สู่ตลาด GMS
E - Economic เศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลกและภูมิรัฐศาสตร์: ปัจจัยภายนอกส่งผลให้กำลังซื้อและการลงทุนชะลอตัวในภาพรวม รวมถึงความผันผวนสูงของต้นทุนวัตถุดิบ การผลิต และโลจิสติกส์ - การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดโลก: ทิศทางตลาดโลกเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและคุณภาพ โดยมีความคาดหวังด้านมาตรฐานสินค้าและบริการที่สูงขึ้น - การแข่งขันจากต่างประเทศ: การแข่งขันที่รุนแรงของสินค้านำเข้าราคาถูก และการขยายตัวของฐานการผลิตในต่างประเทศ ส่งผลกระทบต่อตลาดทั้งในประเทศและตลาดส่งออกของภาคเหนือตอนบน 	<ul style="list-style-type: none"> - ศภ.1 ต้องช่วยผู้ประกอบการลดความเสี่ยงด้านต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรและการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ - ศภ.1 ต้องปรับกลยุทธ์เพื่อผลักดันผู้ประกอบการเข้าสู่ตลาดที่เน้นมูลค่าสูง และแข่งขันด้วยคุณภาพ มาตรฐาน และนวัตกรรม แทนแข่งขันด้านราคา - ศภ.1 ต้องผลักดันการยกระดับสินค้าและบริการให้มีมูลค่าเพิ่มสูงและเน้นนวัตกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคา และสร้างความแตกต่างทางการตลาด

PESTEL	ประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ ศก.1	ผลกระทบเชิงกลยุทธ์ต่อ ศก.1
<p>T - Technology เทคโนโลยี</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล: การเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยมี AI, IoT, Automation, และ Big Data เป็นเครื่องมือหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การวิเคราะห์ตลาด และการยกระดับห่วงโซ่อุปทาน - ข้อจำกัดในการเข้าถึงเทคโนโลยี: ผู้ประกอบการรายย่อยส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านเงินทุน การขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะดิจิทัล และความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> - ศก.1 ต้องเร่งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีดิจิทัลให้ผู้ประกอบการในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการ และการยกระดับสินค้าให้ได้มาตรฐานสากล - ศก.1 ต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางและกลไกสำคัญในการผลักดันให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับศักยภาพและขนาดของธุรกิจได้อย่างทั่วถึง โดยเน้นการให้คำปรึกษาและสนับสนุนการลงทุนด้านเทคนิค
<p>E - Environmental สิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change): ส่งผลให้เกิดภัยแล้ง อุทกภัย และปัญหามลพิษทางอากาศ (PM 2.5) ที่กระทบโดยตรงต่อภาคเกษตรภาคการผลิต และความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว - กฎระเบียบ กติกา และมาตรฐานสากลด้านความยั่งยืน: การเพิ่มความเข้มงวดของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การวัดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ และการประเมินวงจรชีวิตสินค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ศก.1 ต้องมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมผู้ประกอบการให้ปรับตัวสู่การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อลดการปล่อยมลพิษและสร้างความยืดหยุ่น (Resilience) ในห่วงโซ่อุปทานการผลิตในพื้นที่ - ศก.1 ต้องผลักดันการปรับตัวและลงทุนในการวัดและลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและแข่งขันในตลาดโลกได้
<p>L - Legal กฎหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายดิจิทัล มาตรฐานการผลิตและความปลอดภัย: กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) มาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานการค้าระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพและสิ่งแวดล้อมที่มีความเข้มงวดสูงขึ้น - กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (IP) เพื่อการสร้างมูลค่า: กฎหมายที่คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ทั้งในมิติของนวัตกรรม (สิทธิบัตร) และมิติของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) 	<ul style="list-style-type: none"> - ศก.1 ต้องเร่งสนับสนุนผู้ประกอบการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ และยกระดับมาตรฐานสินค้าให้สอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ เพื่อลดความเสี่ยงทางกฎหมายและรักษาความเชื่อมั่นทางการค้า - ศก.1 ต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา (IP) เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน การสร้างมูลค่าเพิ่ม และการป้องกันการลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์

2.1.2 Megatrends / ความเปลี่ยนแปลงระดับมหภาค

Megatrends (4D)	ประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ ศก.1	ผลกระทบเชิงกลยุทธ์ต่อ ศก.1
Deglobalization (การปรับโครงสร้างห่วงโซ่อุปทาน)	การปรับรูปแบบห่วงโซ่อุปทานโลก (Global Value Chain) จากการเน้นประสิทธิภาพ (Efficiency) ไปสู่ การเน้นความยืดหยุ่น (Resilience) และการกระจายความเสี่ยง (Diversification) ส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มการผลิตและการค้าในระดับภูมิภาค (Regionalization) และทำให้กลุ่มประเทศ GMS มีบทบาทสำคัญขึ้นในฐานะฐานการผลิตและการเชื่อมโยงตลาด	ศก.1 ต้องเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมและผลักดันการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ ในการเชื่อมโยงผู้ประกอบการภาคเหนือตอนบนเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อขยายโอกาสการส่งออกสู่ตลาด GMS
Decarbonization (การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ)	เป็นการตอบสนองต่อวิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) โดยทิศทางการค้าและการลงทุนระดับโลกเร่งการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นำมาซึ่งกฎเกณฑ์และมาตรฐานสากลด้านความยั่งยืนที่เข้มงวดมากขึ้น การบังคับให้เปิดเผยข้อมูลคาร์บอนฟุตพริ้นท์ จึงกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ในการเข้าถึงตลาดโลก	ศก.1 ต้องเร่งส่งเสริมผู้ประกอบการให้ปรับตัวสู่ห่วงโซ่อุปทานสีเขียว (Green Supply Chain) และการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการลงทุนในการวัดและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้สินค้าของภาคเหนือตอนบนสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก
Digitalization (การเปลี่ยนผ่านสู่เทคโนโลยีดิจิทัล)	การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) รวมถึง IoT และ Big Data เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม 4.0 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การวิเคราะห์ตลาด และการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการรายย่อยส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุน องค์กรความรู้ และบุคลากรที่มีทักษะดิจิทัล	ศก.1 ต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางและกลไกสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้ประกอบการอย่างทั่วถึง โดยเน้นการประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล
Demographics (การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร)	การที่ประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ส่งผลให้กำลังแรงงานในภาคการผลิตลดลงอย่างรวดเร็ว เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานมีทักษะ ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงนี้ได้สร้างตลาดขนาดใหญ่ที่เพิ่มความต้องการสินค้าและบริการที่เน้นสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Wellness)	ศก.1 ต้องแก้ปัญหขาดแคลนแรงงานด้วยการผลักดันการใช้ระบบอัตโนมัติและเร่งยกระดับทักษะเดิม (Upskilling) และปรับทักษะใหม่ (Reskilling) ควบคู่ไปกับการใช้โอกาสจากเศรษฐกิจเวลเนส (Wellness Economy) โดยการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงทดแทนการพึ่งพาแรงงาน

2.1.3 ความท้าทายและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

วิเคราะห์ความท้าทาย/ปัญหา (Pain Points) และความต้องการ (Needs) ตามประเด็นเชิงกลยุทธ์ของกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นเชิงกลยุทธ์	ความท้าทาย/ปัญหา (Pain Points)	ความต้องการ (Needs)
การยกระดับเทคโนโลยีและกระบวนการผลิต	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องจักรและกระบวนการผลิตส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพาวิธีการดั้งเดิม ส่งผลให้มีประสิทธิภาพการผลิตโดยรวมต่ำ และต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขัน - ผู้ประกอบการขาดเงินลงทุนจำนวนมากในการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี และขาดบุคลากรด้านเทคนิคที่จะสามารถดูแลและใช้งานระบบอัตโนมัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงเทคนิคและการสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพ โดยเน้นการประยุกต์ใช้ที่เหมาะสมกับขนาดและศักยภาพของธุรกิจ - ต้องการการเชื่อมโยงกับแหล่งเงินทุนและมาตรการสนับสนุนด้านการลงทุนในเครื่องจักรและเทคโนโลยีใหม่ เพื่อเร่งรัดการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรม 4.0
มาตรฐานและคุณภาพสินค้า	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องเผชิญกับแรงกดดันจากตลาดโลกในการยกระดับมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัย และการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด - ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ยังขาดการสร้างความแตกต่าง ส่งผลให้ยังมีมูลค่าเพิ่มต่ำและมีความคล้ายคลึงกันในตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการการสนับสนุนเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพ และผลักดันให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน เพื่อให้สินค้าสามารถเข้าถึงตลาดโลก และสอดคล้องกับกฎระเบียบใหม่ด้านความยั่งยืน - ต้องการการสนับสนุนด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ รวมถึงการสร้างแบรนด์ที่เน้นการนำภูมิปัญญาและอัตลักษณ์พื้นถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่ม
การตลาดและการขยายตลาด	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ และการเปลี่ยนแปลงของตลาดออนไลน์ที่รวดเร็ว ส่งผลให้ช่องทางการจำหน่ายแบบดั้งเดิมลดลง - ผู้ประกอบการและบุคลากรขาดทักษะและองค์ความรู้ด้านการตลาดสมัยใหม่ ส่งผลให้ยังไม่เข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคใหม่ และไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือในช่องทางออนไลน์ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาดออนไลน์ การสร้างคอนเทนต์ การใช้แพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ และการวิเคราะห์ตลาด เพื่อขยายช่องทางการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นเชิงกลยุทธ์	ความท้าทาย/ปัญหา (Pain Points)	ความต้องการ (Needs)
การบริหารจัดการและบุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ส่งผลให้ขาดแรงงานฝีมือในพื้นที่อย่างรุนแรง และการพัฒนาทักษะแรงงานที่มีอยู่ยังไม่ต่อเนื่อง - การบริหารจัดการองค์กรส่วนใหญ่ยังพึ่งพาเจ้าของธุรกิจเพียงคนเดียว ขาดระบบข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน ส่งผลให้การวางแผน การควบคุมคุณภาพ และการบริหารงานยังไม่มีประสิทธิภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการการยกระดับทักษะเดิม (Upskilling) และปรับทักษะใหม่ (Reskilling) ให้กับแรงงานในปัจจุบัน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนรูปแบบธุรกิจที่ดึงดูดคนรุ่นใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาการสืบทอดกิจการ - ต้องการเครื่องมือและระบบบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์กร
การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและเชื่อมโยงเครือข่าย	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ประกอบการรายย่อยยังขาดโอกาสในการเชื่อมโยงกับเครือข่ายหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันการเงิน ส่งผลให้ยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ข้อมูล และนวัตกรรมใหม่ ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการการจัดเวทีเจรจาธุรกิจและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อต่อยอดงานวิจัย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

2.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Analysis)

2.2.1 การวิเคราะห์ภารกิจตามกฎกระทรวง และภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย

(1) การวิเคราะห์ภารกิจตามกฎกระทรวง

มิติภารกิจหลัก	ภารกิจตามกฎกระทรวง	บทบาทของ ศภ.1
มิติเชิงยุทธศาสตร์และแผนงาน (Policy & Planning)	เป็นหน่วยงานวิชาการในการเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค เพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาคให้เกิดการเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์	ผู้กำหนดทิศทางเชิงนโยบาย: มีบทบาทในการ วิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อมูล เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายหรือยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาอุตสาหกรรมระดับภูมิภาค

มิติภารกิจหลัก	ภารกิจตามกฎกระทรวง	บทบาทของ ศภ.1
มิติเชิงการปฏิบัติการ และการพัฒนา (Execution & Development)	<p>ดำเนินการเกี่ยวกับการผลักดันนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม ในภูมิภาคไปสู่การปฏิบัติ</p>	<p>ผู้ขับเคลื่อนและแปลงแผนสู่การปฏิบัติ: มีบทบาทในการถ่ายทอดนโยบายและ ยุทธศาสตร์ไปสู่แผนงานและการดำเนินงาน จริงในพื้นที่</p>
	<p>ศึกษา ค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ รูปแบบ หลักสูตร ระบบ และเทคนิควิธีการ ในการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่</p>	<p>ผู้วิจัยและพัฒนาศักยภาพ: มีบทบาท ในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และแนวทาง ใหม่ ๆ เพื่อยกระดับผู้ประกอบการและบุคลากร ภาคอุตสาหกรรม</p>
	<p>เป็นศูนย์กลางในการให้คำปรึกษาแนะนำ การบริการข้อมูล การออกแบบและพัฒนา เทคโนโลยีปั๊มเพาะธุรกิจ และสร้างต้นแบบ อุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ที่ เชื่อมโยง การดำเนินงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด</p>	<p>ผู้ให้บริการและสร้างนวัตกรรม: มีบทบาท เป็นศูนย์กลางในการให้บริการด้านต่าง ๆ อย่างครบวงจรในระดับพื้นที่</p>
	<p>ส่งเสริม สนับสนุน ให้บริการ และประสาน การดำเนินงานตามนโยบาย แนวทาง และมาตรการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ</p>	<p>ผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก: มีบทบาทเป็นหน่วยงานหลักในการผลักดัน มาตรการที่ภาครัฐกำหนดให้แก่กลุ่มเป้าหมาย</p>
มิติเชิงบูรณาการ และสนับสนุน (Integration & Support)	<p>ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุน การปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย</p>	<p>ผู้ประสานงานและบูรณาการภารกิจ: มีบทบาทในการประสานงานและสนับสนุน การดำเนินงานของเครือข่ายหน่วยงาน เพื่อให้ เกิดการทำงานร่วมกันแบบบูรณาการภารกิจ (Cross-Functional)</p>

(2) การวิเคราะห์ภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย

มิติภารกิจหลัก	ภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย	บทบาทของ ศภ.1
มิติการวางแผนและนโยบายร่วม (Cross-Agency Planning)	การเป็นคณะทำงานหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระยะสั้นและระยะยาวทั้งในระดับกรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัด	ผู้ร่วมสังเคราะห์ยุทธศาสตร์: มีบทบาทในการให้ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เพื่อจัดทำแผนและนโยบายในระดับกรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัด
มิติการกำกับดูแลและบริหารงานเฉพาะกิจ (Specific Governance & Management)	การเป็นคณะอนุกรรมการบริหารจัดการกลไกการสนับสนุนทางการเงิน รวมถึงการกำกับดูแลระบบการบริหารความเสี่ยงและการพัฒนาบุคลากรภายในองค์กร	ผู้ควบคุมและกำกับดูแล: ทำหน้าที่บริหารจัดการและกำกับดูแลแหล่งเงินทุนการบริหารความเสี่ยง และมาตรฐานบุคลากรให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
มิติการบูรณาการกับเครือข่ายหน่วยงาน (External Partnership)	การเป็นที่ปรึกษาและคณะทำงานร่วมกับเครือข่ายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการพิจารณาและขยายผลการดำเนินงาน	ผู้เชื่อมโยงความร่วมมือ: นำความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมไปสนับสนุนภารกิจของเครือข่ายหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 การวิเคราะห์ขีดความสามารถของหน่วยงาน

องค์ประกอบ (7S)	การวิเคราะห์ขีดความสามารถของ ศภ.1	จุดแข็งหลัก
Strategy (ยุทธศาสตร์)	บทบาทหน่วยงานวิชาการเชิงนโยบายได้รับการเสริมกำลังด้วยการทำหน้าที่เป็นกลไกวางแผนยุทธศาสตร์ในระดับกรม จังหวัด และกลุ่มจังหวัด ซึ่งทำให้หน่วยงานสามารถกำหนดทิศทางและแนวปฏิบัติที่เชื่อมโยงจากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบน	การมีบทบาทนำเชิงยุทธศาสตร์: การกำหนดทิศทางดำเนินงานของหน่วยงานไม่ได้จำกัดเพียงแค่การปฏิบัติตาม แต่มีการบูรณาการและสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ และบริบททางเศรษฐกิจของภูมิภาคอย่างครอบคลุม
Structure (โครงสร้าง)	โครงสร้าง 4 กลุ่มงาน ถูกออกแบบตามหลักการแบ่งหน้าที่การทำงาน (Functional Division) เพื่อรองรับการปฏิบัติการที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดความคล่องตัวในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนภารกิจเฉพาะ: การออกแบบโครงสร้างองค์กรที่มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialization) ช่วยให้สามารถจัดสรรทรัพยากรและบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามเป้าประสงค์ได้อย่างชัดเจน

องค์ประกอบ (7S)	การวิเคราะห์ขีดความสามารถของ ศภ.1	จุดแข็งหลัก
Systems (ระบบการทำงาน)	มีระบบควบคุมและกำกับดูแลผ่านการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง ระบบสนับสนุนภารกิจหลักที่ครอบคลุมการจัดทำแผนปฏิบัติการ และการบริหารจัดการกลไกการสนับสนุนผู้ประกอบการ	ความพร้อมของระบบในการขับเคลื่อนเชิงรุก: ระบบงานที่ชัดเจนในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ และเป็นเครื่องมือหลักในการควบคุมธรรมาภิบาลและการจัดหาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการประกอบการ
Skills (ทักษะความสามารถ)	มีทักษะและความสามารถหลักในการวิจัยและพัฒนา การถ่ายทอดองค์ความรู้ การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ การบ่มเพาะธุรกิจ และการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในด้านต่าง ๆ	ความเชี่ยวชาญแกนหลักด้านนวัตกรรม: เป็นศูนย์กลางของสมรรถนะเชิงวิชาการที่ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในพื้นที่
Staff (บุคลากร)	บุคลากรมีความหลากหลายด้านคุณวุฒิและประสบการณ์ มีความพร้อมและสามารถขับเคลื่อนภารกิจตามกฎกระทรวงทุกด้าน โดยเฉพาะภารกิจเชิงวิชาการ การบริการ และการปฏิบัติงานร่วมกับเครือข่ายหน่วยงาน	ทุนมนุษย์ที่มีสมรรถนะสูง: บุคลากรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และเป็นกลไกหลักในการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงการให้บริการครบวงจรตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีคุณภาพ
Style (รูปแบบการบริหาร)	ใช้รูปแบบการบริหารจัดการที่เน้นการสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วม กับหน่วยงานภายนอก โดยมีบทบาทเป็นผู้เชื่อมโยงและที่ปรึกษาในขณะทำงานร่วมเพื่อขยายผลการดำเนินงาน	รูปแบบการบริหารแบบบูรณาการ: ส่งเสริมการทำงานแบบเปิด ส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการดึงทรัพยากรและความเชี่ยวชาญจากเครือข่ายหน่วยงานมาใช้เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
Shared Values (ค่านิยมร่วม)	ค่านิยมองค์กรที่มุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางบริการที่ครบวงจร (Integrated Service Hub) และความรับผิดชอบในการผลักดันการพัฒนาที่สอดคล้องกับหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน	เอกภาพในการให้บริการ: ค่านิยมร่วมที่ชัดเจนในการเป็นแกนนำและผู้ให้บริการหลัก ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสร้างภาพลักษณ์องค์กรที่มั่นคงและน่าเชื่อถือ

2.2.3 ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา และผลการประเมินจากหน่วยงานภายนอก

(1) ผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 - 2567

ปีงบประมาณ/ โครงการ	ผลการใช้จ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต				ผลลัพธ์
		คน	กิจการ	ผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565						
3.1-1 การปรับธุรกิจให้รองรับ การเปลี่ยนแปลง	1,315,250	25	18	-	-	1. รายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.78 2. มุ่งมั่นความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 89.00 3. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 90.00
3.2-1 การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของวิสาหกิจไทย ด้วยดิจิทัล	1,850,000	-	50	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 15.63 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 15.62 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 17.10
4.1-1 การเร่งการจัดตั้งและ ขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ อัจฉริยะ	1,590,000	70	10	-	2	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 10.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 21.33 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 19.14 4. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 23.10 5. เกิดการขยายการลงทุน ร้อยละ 20.00
4.1-2 การพัฒนาผู้ประกอบการ สู่ความเป็นอัจฉริยะ	363,500	75	-	-	-	1. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 80.00
5.1-1 การสนับสนุนและพัฒนา ปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อ การดำเนินธุรกิจ	456,800	100	8	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 15.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 15.15 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.33
5.1-2 การพัฒนาระบบส่งเสริม SME	515,000	25	-	-	1	1. มุ่งมั่นความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 89.00 2. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 94.20
5.2-1 การยกระดับศูนย์ปฏิรูป อุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน	940,000	12	5	5	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 15.50 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 16.76 3. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.62
5.3-1 การสร้างและพัฒนา ธุรกิจอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	710,000	-	15	5	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 42.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.42 3. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.13
5.5-1 การเสริมสร้างศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม สู่การแข่งขันเศรษฐกิจวิถีใหม่	3405,000	100	15	30	3	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 130.30 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 97.75

ปีงบประมาณ/ โครงการ	ผลการใช้จ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต				ผลลัพธ์
		คน	กิจการ	ผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	
6.2-1 การยกระดับสินค้าเกษตร สู่เกษตรอุตสาหกรรม	10,215,000	-	125	-	4	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 55.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 49.00 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 101.00
9.1-1 การพัฒนาและเชื่อมโยง อุตสาหกรรมและบริการ ทางการแพทย์	500,000	-	-	-	1	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.15
11.1-1 การพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรมยานยนต์	1,100,000	50	5	-	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 15.00 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.66
12.1-1 การเพิ่มขีดความสามารถ ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม	1,000,000	-	10	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 28.85 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 33.76 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 11.55
13.1-1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	1,400,000	-	-	20	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 13.85 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 15.65 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.65 4. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.53
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566						
3.2-1 การยกระดับสินค้าเกษตร สู่เกษตรอุตสาหกรรม	682,600	80	97	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 10.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 19.85 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.00 4. มีองค์ความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 87.53 5. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 91.56
3.2-2 การพัฒนาการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงอุตสาหกรรม	1640,000	-	20	-	4	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 40.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 19.30
4.1-1 การสร้างและพัฒนา ธุรกิจอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	333,000	-	8	5	-	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 51.89 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 58.58
4.2-1 การยกระดับศูนย์ปฎิรูป อุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน	615,000	-	5	5	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 20.92 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 20.00 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 22.81

ปีงบประมาณ/ โครงการ	ผลการใช้จ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต				ผลลัพธ์
		คน	กิจการ	ผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	
4.3-1 การยกระดับศักยภาพ เศรษฐกิจชุมชน	260,000	20	-	4	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 10.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50.00 3. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 16.00 4. มียอดความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 90.00 5. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 97.50
5.1-1 การปรับปรุงกิจให้รองรับ การเปลี่ยนแปลง	480,000	60	10	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 12.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 12.17 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.00 4. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 80.00
5.1-2 การพัฒนาองค์ความรู้และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ	540,000	-	30	-	-	1. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 80.00
6.1-1 การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของวิสาหกิจไทย ด้วยดิจิทัล	1,760,000	-	50	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 38.49 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 167.00 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 198.63
7.1-1 การเร่งการจัดตั้งและ ขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ อัจฉริยะ	1,210,000	70	10	-	-	1. เกิดการขยายการลงทุน ร้อยละ 26.00
8.1-1 การเสริมสร้างศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม สู่การแข่งขันเศรษฐกิจวิถีใหม่	2,250,000	-	-	30	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 22.14 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 29.97 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 54.42 4. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.00
10.1-1 การสนับสนุนและพัฒนา ปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อ การดำเนินธุรกิจ	270,000	50	4	-	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 12.50 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 15.00 3. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 99.18
10.1-2 การพัฒนาระบบส่งเสริม SME	290,000	100	-	-	1	1. มียอดความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 93.00 2. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 91.50
12.1-1 การพัฒนาและเชื่อมโยง อุตสาหกรรมและบริการ ทางการแพทย์	1,775,000	25	5	-	1	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 29.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.27 3. มียอดความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 93.77
13.1-1 การพัฒนาและ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติและดิจิทัล	600,000	-	5	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 12.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 15.00

ปีงบประมาณ/ โครงการ	ผลการใช้จ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต				ผลลัพธ์
		คน	กิจการ	ผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	
14.1-1การพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรมยานยนต์	785,000	50	3	-	-	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.00 2. มียอดความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 88.30 3. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 93.29
15.1-1 การเพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินงานธุรกิจให้กับ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน	1,000,000	-	10	-	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 28.21
16.1-1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	1,560,000	-	-	24	-	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 64.00 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 100.00
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567						
3.2-1 การยกระดับสินค้าเกษตร สู่เกษตรอุตสาหกรรม	637,500	45	72	10	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 22.30 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 58.00 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 93.50 4. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 55.00 5. มียอดความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 90.25 6. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 90.25
3.22 การพัฒนาการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงอุตสาหกรรม	1,800,000	-	20	-	4	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 10.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 17.33 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 17.85
3.2-3 การพัฒนาพื้นที่สูง อย่างยั่งยืน (โครงการพัฒนา พื้นที่สูงแบบโครงการหลวง)	1,050,000	200	-	-	-	1. รายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 80.00 2. มียอดความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 100.00 3. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100.00
4.1-1 การสร้างและพัฒนา ธุรกิจอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	627,000	-	10	8	-	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 67.30 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 48.27
4.2-1 การยกระดับศูนย์ปฏิรูป อุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน	479,000	-	3	3	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 12.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21.00 3. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 29.00

ปีงบประมาณ/ โครงการ	ผลการใช้จ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต				ผลลัพธ์
		คน	กิจการ	ผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	
4.3-1 การยกระดับศักยภาพ เศรษฐกิจชุมชน	866,000	30	-	10	-	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 38.00 2. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1,785.00
5.1-1 การปรับธุรกิจให้รองรับ การเปลี่ยนแปลง	315,600	60	3	-	-	1. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.00 2. มีองค์ความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 100.00 3. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100.00
5.1-2 การพัฒนาองค์ความรู้และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ	529,150	35	-	-	-	1. มีองค์ความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 80.00 2. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100.00
6.1-1 การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของวิสาหกิจไทย ด้วยดิจิทัล	1490,000	-	40	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 17.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 16.69 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12.38
7.1-1 การเร่งการจัดตั้งและ ขยายธุรกิจของผู้ประกอบการ อัจฉริยะ	1,906,000	150	15	-	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 15.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 27.00 3. มีองค์ความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 100.00
9.1-1 การยกระดับธุรกิจSME ด้วยการประยุกต์ใช้โมเดล เศรษฐกิจ BCG	5,375,000	250	9	23	1	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 47.79 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 14.56 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 76.46 4. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 114.90 5. มีองค์ความรู้เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 92.80 6. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 97.52
10.1-1 การสนับสนุนและพัฒนา ปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อ การดำเนินธุรกิจ	163,000	15	3	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 20.00 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 26.70 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 23.90
10.1-2 การพัฒนาระบบส่งเสริม SME	319,000	10	-	-	1	1. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100.00
12.1-1 การพัฒนาและเชื่อมโยง อุตสาหกรรมและบริการ ทางการแพทย์	1,190,000	25	2	-	1	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 29.12 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 13.33
13.1-1 การพัฒนาและ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์ ระบบอัตโนมัติและดิจิทัล	600,000	-	4	-	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 11.18 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 103.00

ปีงบประมาณ/ โครงการ	ผลการใช้จ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลผลิต				ผลลัพธ์
		คน	กิจการ	ผลิตภัณฑ์	กลุ่ม	
14.1-1 การพัฒนาศักยภาพ อุตสาหกรรมยานยนต์	590,400	40	2	-	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 56.00 2. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 66.00 3. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 40.00
15.1-1 การเพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินธุรกิจให้กับ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน	1,100,000	-	10	-	-	1. การสูญเสียลดลง ร้อยละ 31.20 2. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 24.24 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 32.87
16.1-1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	3,960,000	200	-	20	-	1. ต้นทุนลดลง ร้อยละ 39.50 2. รายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 80.00 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 66.00 4. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 106.30 5. นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100.00

(2) ผลการประเมินจากหน่วยงานภายนอก (Third Party)

ผลการประเมินจากหน่วยงานภายนอก (Third Party) โดยบริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 และ 2567 ได้ให้ข้อค้นพบที่สำคัญ ซึ่งตอกย้ำถึงความท้าทายเชิงโครงสร้างและระบบของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 ในฐานะหน่วยปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ยืนยันถึงความเร่งด่วนของการปฏิรูปภายในและการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ใหม่

(2.1) ปัญหาความไม่ต่อเนื่องในการจัดสรรทรัพยากร การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรบุคคลเป็นปัญหาเชิงระบบที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นรากฐานของอุปสรรคสำคัญในการดำเนินงานซึ่งไม่เพียงแต่บั่นทอนขีดความสามารถในการวางแผนเชิงกลยุทธ์เท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของหน่วยงานในการดำเนินโครงการในระยะยาว

(2.1.1) ความไม่แน่นอนด้านงบประมาณและการวางแผนระยะยาว
การที่หน่วยงานได้รับจัดสรรงบประมาณเป็นช่วง ๆ หรือต้องใช้งบประมาณไปพลางก่อนเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลให้ไม่สามารถวางแผนเชิงกลยุทธ์และบั่นทอนความน่าเชื่อถือในการดำเนินโครงการระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังจำกัดการประเมินผลโครงการให้เน้นที่การดำเนินงานให้เสร็จสิ้นในเชิงปริมาณมากกว่าการสร้างผลกระทบที่ยั่งยืน

(2.1.2) การสูญเสียประสิทธิภาพจากการหมุนเวียนบุคลากร การหมุนเวียนของเจ้าหน้าที่หลักและทีมผู้เชี่ยวชาญในโครงการสำคัญ ก่อให้เกิดการสูญเสียประสิทธิภาพจากการถ่ายโอนงานการที่จะต้องเริ่มต้นและสร้างความสัมพันธ์กับผู้ประกอบการใหม่ซ้ำ ๆ ส่งผลให้เกิดความล่าช้าและสิ้นเปลืองทรัพยากรอย่างไม่จำเป็น ซึ่งตอกย้ำความเร่งด่วนในการพัฒนาและรักษาทักษะเฉพาะทางของบุคลากรภายใน

(2.2) ช่องว่างของระบบนิเวศข้อมูลและการกำหนดบทบาท การบริหารจัดการข้อมูลภายในที่ขาดการบูรณาการและความจำเป็นในการหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ

(2.2.1) ฐานข้อมูลที่ขาดการเชื่อมโยง ฐานข้อมูลภายในหน่วยงานแยกส่วนกัน (Siloed Data) และการที่ผู้ประกอบการต้องกรอกข้อมูลซ้ำซ้อนหลายครั้ง ส่งผลให้หน่วยงานไม่สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อวิเคราะห์ คัดกรอง และคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพ (Ready-to-Scale) ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสร้างความไม่สะดวกและลดความสนใจในการเข้าร่วมโครงการของผู้ประกอบการ

(2.2.2) ความเสี่ยงจากการทำงานซ้ำซ้อนและบทบาทที่ไม่ชัดเจน โครงการบางส่วนถูกตั้งข้อสงสัยถึงความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงหรือดำเนินกิจกรรมต้นน้ำ ความท้าทายนี้บีบให้หน่วยงานต้องนิยามบทบาทของตนเองให้ชัดเจน โดยเน้นที่ความสามารถในการเชื่อมโยงและสนับสนุนการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม (Industrialization) และเชิงพาณิชย์ (Commercialization) เพื่อสร้างผลกระทบสูงสุดต่อเศรษฐกิจในพื้นที่

(2.3) การปรับเปลี่ยนไปสู่การประเมินผลและการสนับสนุนเชิงคุณค่า ผลการประเมินชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความจำเป็นในการยกระดับมาตรฐานการประเมินผลและการสนับสนุนทางการเงิน หน่วยงานจึงต้องเปลี่ยนทิศทางจากการเน้นผลผลิตไปสู่การสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจ เพื่อให้งบประมาณที่ใช้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด

(2.3.1) ตัวชี้วัดที่ต้องสะท้อนคุณค่าที่แท้จริง ตัวชี้วัดของโครงการในอดีตมักเน้นผลผลิต (Output) มากกว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจริง จึงควรต้องเปลี่ยนไปใช้ตัวชี้วัดเชิงคุณค่า (Value-Based KPIs) ที่วัดผลกระทบระยะยาวและเป็นรูปธรรม เช่น มูลค่าการลงทุนใหม่ มูลค่าการส่งออก หรือมูลค่าต้นทุนที่ประหยัดได้จากนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของการดำเนินงาน

(2.3.2) ช่องว่างในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อความยั่งยืน การผลักดันโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่เน้นความยั่งยืนยังคงต้องเผชิญกับข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ โดยเฉพาะธุรกิจที่ต้องการปรับตัวไปสู่กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรง ส่งผลให้การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมเป็นไปได้ช้า หน่วยงานจึงต้องเพิ่มบทบาทในการเป็นผู้เชื่อมโยง (Linkage Mechanism) ระหว่างผู้ประกอบการกับสถาบันการเงิน

(2.4) ความท้าทายในการขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง แม้ทิศทางการทำงานจะสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) ที่เน้นการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม แต่ยังคงมีช่องว่างด้านความพร้อมภายในที่ต้องเร่งเติมเต็ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเศรษฐกิจมูลค่าสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

(2.4.1) การเร่งปฏิรูปเพื่อรองรับยุคดิจิทัล การผลักดันสู่เศรษฐกิจดิจิทัลต้องเผชิญกับปัญหาความไม่พร้อมด้านทักษะบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี และความไม่สอดคล้องเชิงโครงสร้างของระบบภายใน ส่งผลให้การลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ ๆ ไม่สามารถแสดงผลสัมฤทธิ์สูงสุดได้ ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องเร่งรัดการลงทุนในบุคลากรและการปฏิรูประบบข้อมูลไปพร้อมกัน

(2.4.2) การเปลี่ยนผ่านสู่ Smart Enterprises การยกระดับสถานประกอบการสู่ Smart Enterprises นั้นได้รับการยืนยันว่าเป็นทิศทางที่ถูกต้อง แต่ต้องอาศัยการสนับสนุนที่เน้นการสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูงอย่างจริงจัง โดยหน่วยงานจะต้องเป็นกลไกหลักในการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้เชิงลึกสู่ผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจมูลค่าสูง

2.2.4 การส่งเสริมผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน (ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ)

ห่วงโซ่อุปทาน	บทบาทและขอบเขตการดำเนินงาน	หน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องหลัก
ต้นน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากร - การเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบและเทคโนโลยี - การยกระดับมาตรฐานวัตถุดิบและสินค้าเกษตร - การสร้างความมั่นคงด้านอุปทาน - การจัดการความเสี่ยงด้านการผลิตและวัตถุดิบ 	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด - สำนักงานเกษตรจังหวัด - สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด - สถาบันการเงิน - สถาบันการศึกษา - เครือข่ายภาคเกษตร
กลางน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - การปรับปรุงกระบวนการผลิต - การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม - การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ - การสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาผลิตภัณฑ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด - ศูนย์ให้บริการเอสเอ็มอีครบวงจรจังหวัด - ศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ - สถาบันการศึกษา - สถาบันการเงิน - สภาอุตสาหกรรมจังหวัด - สมาพันธ์เอสเอ็มอีไทยจังหวัด - เครือข่ายภาคอุตสาหกรรม
ปลายน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาและสร้างมูลค่าแบรนด์ - การเข้าถึงตลาดเป้าหมาย - การเข้าถึงตลาดดิจิทัลเชิงรุก - กายขยายช่องทางจัดจำหน่าย - การเข้าถึงแหล่งเงินทุน - การสร้างความร่วมมือและเชื่อมโยงเครือข่าย 	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานพาณิชย์จังหวัด - สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สาขา) - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัด - สถาบันการศึกษา - หอการค้าจังหวัด - เครือข่ายภาคการค้า - เครือข่ายภาคการท่องเที่ยว

2.3 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Needs)

2.3.1 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางตรงและทางอ้อม

(1) การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางตรง เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบหรือมีส่วนร่วมโดยตรง ในการดำเนินงานตามภารกิจหลักของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	บทบาท	ความต้องการ (Needs)
ผู้ประกอบการ	เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของ ศก.1 ซึ่งเป็นหัวใจของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ โดยมุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการเข้าถึงบริการของภาครัฐอย่างสะดวกและต่อเนื่อง ทั้งการพัฒนาทักษะองค์ความรู้ และขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการบริหารจัดการธุรกิจ การตลาด การผลิต และเทคโนโลยีดิจิทัล - ต้องการการเชื่อมโยงกับแหล่งเงินทุนและกลไกสนับสนุน เพื่อลงทุนในนวัตกรรมและการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
ผู้บริหารและบุคลากรของ ศก.1	เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนนโยบายและภารกิจของกรมในระดับภูมิภาค โดยมีบทบาทเป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมกับบริบทของภาคเหนือตอนบน และเป็นผู้ส่งมอบบริการแก่ผู้ประกอบการโดยตรง	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการความชัดเจนในแนวนโยบายจากส่วนกลาง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอเพื่อดำเนินการโครงการได้อย่างต่อเนื่อง - ต้องการการพัฒนาทักษะเฉพาะทาง ข้อมูลที่ทันสมัย และเครื่องมือหรือระบบสนับสนุนการทำงาน เพื่อให้สามารถส่งมอบบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ผู้รับจ้าง	เป็นกำลังเสริมในการปฏิบัติงานที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยรับผิดชอบดำเนินการตามขอบเขตของงานเพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงเป็นส่วนสำคัญในการส่งมอบผลผลิตและผลลัพธ์ภายใต้โครงการ	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการความชัดเจนในแนวทางการดำเนินงาน และการสื่อสารที่ถูกต้อง เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในการส่งมอบบริการ - ต้องการระบบสนับสนุนการดำเนินงานที่ทันสมัย เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของโครงการ และสามารถส่งมอบผลผลิตและผลลัพธ์ได้อย่างมีคุณภาพและตรงตามเวลา

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	บทบาท	ความต้องการ (Needs)
ผู้บริหารระดับกรม และหน่วยงาน ส่วนกลาง	เป็นผู้กำหนดทิศทางและนโยบายหลัก และเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสรร งบประมาณและเป้าหมายผลผลิตมายัง หน่วยงานส่วนภูมิภาค เพื่อขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ในภาพรวมของประเทศ	- ต้องการข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงาน รวมถึงข้อมูลเชิงกลยุทธ์ในระดับพื้นที่ เพื่อใช้ในการตัดสินใจและจัดสรรทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ เป้าหมาย - ต้องการให้หน่วยงานส่วนภูมิภาคสามารถ ดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนด และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบาย ของกรม

(2) การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางอ้อม (Indirect Stakeholders) เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากผลลัพธ์ของการให้บริการ หรือเป็นหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในการสนับสนุนภารกิจของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	บทบาท	ความต้องการ (Needs)
หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และสถาบันการเงิน	เป็นเครือข่ายหน่วยงานเชิงกลยุทธ์ ในการบูรณาการแผนงานและทรัพยากร เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรม เชิงพื้นที่อย่างมีทิศทาง และมีผลสัมฤทธิ์ในภาพรวม	- ต้องการการบูรณาการแผนงานการส่งเสริม อุตสาหกรรม กำหนดนโยบาย และขับเคลื่อน โครงการพัฒนาร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ซ้ำซ้อน - ต้องการกลไกการทำงานร่วมกันที่เป็น มาตรฐาน และการแลกเปลี่ยนหรือเชื่อมโยง ข้อมูลที่เป็นระบบ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
หน่วยงานภาคเอกชน และเครือข่าย ภาคอุตสาหกรรม	เป็นภาคเอกชนที่เป็นกลไกสำคัญ ในการกำหนดทิศทางอุตสาหกรรม และเป็นตัวแทนในการสะท้อนปัญหา (Pain Points) และความต้องการ (Needs) ของผู้ประกอบการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่	- ต้องการให้ ศก.1 เป็นตัวกลางที่เข้มแข็ง ในการเชื่อมโยงระหว่างภาครัฐกับเอกชน และสร้างเครือข่ายความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาและพัฒนาขีดความสามารถ ในการแข่งขันของพื้นที่
ผู้บริโภค และประชาชนทั่วไป	เป็นกลุ่มผู้ใช้สินค้าหรือบริการที่ ศก.1 ให้การส่งเสริมและพัฒนา โดยมีส่วนได้ ส่วนเสียด้านคุณภาพชีวิต ความปลอดภัย และความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค	- ต้องการสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ และมาตรฐาน รวมถึงความเชื่อมั่นในแบรนด์ ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานภาครัฐ - ต้องการข้อมูลสินค้าและบริการที่มีเรื่องราว ชัดเจน เพื่อประกอบการตัดสินใจและสร้าง การรับรู้

2.4 การวิเคราะห์คู่แข่งและพันธมิตร (Competitors / Partners)

2.4.1 การวิเคราะห์คู่แข่ง (Competitors)

หน่วยงาน	การดำเนินการที่คล้ายคลึง	การดำเนินการที่แตกต่าง / จุดเด่น
สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด	ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับผู้ประกอบการ ภาคการผลิตในระดับจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - มีอำนาจหน้าที่ เชิงกำกับดูแลโรงงาน อุตสาหกรรมในจังหวัด ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด - เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับพื้นที่ที่สุด จึงรับทราบปัญหาจริงและมีฐานข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมและข้อมูลโรงงานในระดับจังหวัด
สำนักงานส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับผู้ประกอบการ ในภาพรวมของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - มีความคล่องตัวทางการบริหารงาน และการจัดการงบประมาณสูง ส่งผลให้สามารถ ปรับเปลี่ยนโครงการได้รวดเร็ว เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป - มีงบประมาณและโครงการระดับประเทศ ที่เข้าถึงผู้ประกอบการจำนวนมาก โดยเน้นการสนับสนุนเชิงพาณิชย์
สำนักงานนวัตกรรม แห่งชาติ / สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งชาติ	ส่งเสริมผู้ประกอบการด้านการวิจัยและพัฒนา รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - มีทุนสนับสนุนตรงที่ยืดหยุ่นและเข้าถึงเทคโนโลยีระดับสูง (Deep Tech) และนวัตกรรมล้ำสมัย - มีฐานข้อมูลและเครือข่ายนักวิจัยหรือผู้เชี่ยวชาญระดับประเทศที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างองค์ความรู้ใหม่
สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด	ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับผู้ประกอบการ ภาคการค้าในระดับจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - รู้จักช่องทางจัดจำหน่ายและมีเครือข่ายผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศ - เป็นศูนย์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจการค้าในระดับจังหวัด และมีบทบาทในการผลักดันสินค้าสู่ตลาดต่างประเทศโดยตรง
สำนักงานพัฒนา ชุมชนจังหวัด	ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับผู้ประกอบการ ชุมชนในระดับจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - มีเครือข่ายและฐานข้อมูลชุมชน / กลุ่มอาชีพทั่วประเทศในระดับฐานราก - มีเครื่องมือทางการตลาดที่สร้างการยอมรับ โดยเฉพาะ OTOP ซึ่งมีมูลค่าเชิงสัญลักษณ์สูงในหมู่ผู้บริโภค

2.4.2 การวิเคราะห์พันธมิตรและเครือข่ายความร่วมมือ (Partners)

หน่วยงาน	รูปแบบความร่วมมือ	ประเด็นการส่งเสริมหรือสนับสนุน
หน่วยงาน ภายในกระทรวง อุตสาหกรรม	การบูรณาการแผนงานแบบไร้รอยต่อ ด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลผู้ประกอบการ (Data Sharing) การจัดทำโครงการร่วม (Co-project) และการส่งต่อหรือต่อยอด ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาแล้วไปยัง โครงการระดับประเทศ	- ร่วมกันจัดทำด้านมาตรฐาน การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต และการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ - ร่วมสำรวจความต้องการเชิงพื้นที่ สนับสนุน การจัดตั้งธุรกิจ และส่งเสริมการขยาย การลงทุนในพื้นที่ตามนโยบายรัฐบาล
หน่วยงาน ด้านการวิจัย และนวัตกรรม และสถาบันการศึกษา	การถ่ายทอดและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ จากห้องปฏิบัติการสู่ภาคอุตสาหกรรม การจัดตั้ง ศูนย์ความร่วมมือเฉพาะกิจ การแลกเปลี่ยนบุคลากร และการส่งต่อ เทคโนโลยีที่ผ่านการพิสูจน์แล้ว	- ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้าง ความได้เปรียบในการแข่งขัน - จัดตั้งโครงการบ่มเพาะธุรกิจ (Incubation) โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน และประยุกต์ใช้ งานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์
หน่วยงาน ด้านการเกษตร	การยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานต้นทาง การวางแผนการผลิตร่วมกัน การถ่ายทอด เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว (Post-harvest) และการกำหนดมาตรฐานวัตถุดิบ	- การพัฒนาวัตถุดิบสู่มาตรฐานอุตสาหกรรม การกำหนดมาตรฐานวัตถุดิบ การควบคุม คุณภาพผลผลิต และการพัฒนาพันธุ์พืช ที่เหมาะสมต่อการแปรรูป - การวางแผนการผลิตเพื่อให้มีปริมาณวัตถุดิบ ที่เพียงพอและสม่ำเสมอต่อภาคอุตสาหกรรม - การใช้ประโยชน์ จากวัสดุเหลือใช้ ทางการเกษตรต่าง ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในภาคอุตสาหกรรม
หน่วยงาน ด้านการค้า	การสร้างเครือข่ายเชิงพาณิชย์และกลไก การตลาดร่วมกัน การส่งต่อผู้ประกอบการ ที่มีศักยภาพและความพร้อมในการต่อยอด และการขับเคลื่อนนโยบายการค้าและ การตลาดดิจิทัล	- การสร้างเครือข่ายเชิงพาณิชย์และพันธมิตร ด้านตลาดทั้งในและต่างประเทศ อีคอมเมิร์ซ แพลตฟอร์ม และการตลาดดิจิทัลเชิงรุก - การเตรียมความพร้อมเพื่อยกระดับ มาตรฐานและคุณภาพก่อนการต่อยอด สู่เชิงพาณิชย์
หน่วยงาน ด้านการพัฒนาชุมชน	การพัฒนาผู้ประกอบการชุมชนอย่างยั่งยืน การส่งต่อผู้ประกอบการ และการร่วมพัฒนา สินค้าชุมชนโดยใช้นวัตกรรม	- ร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสนับสนุน การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยพัฒนา กระบวนการผลิตสินค้า OTOP ที่มีศักยภาพ - การยกระดับผู้ประกอบการชุมชนให้สามารถ เติบโตเป็นผู้ประกอบการ SMEs ที่ยั่งยืน

หน่วยงาน	รูปแบบความร่วมมือ	ประเด็นการส่งเสริมหรือสนับสนุน
หน่วยงานด้านโลจิสติกส์และการลงทุน	การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนในระดับภูมิภาค การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานระดับภูมิภาค	- รวบรวมปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะด้านโลจิสติกส์ เพื่อผลักดันการอำนวยความสะดวกทางการค้าข้ามพรมแดน - การพัฒนาห่วงโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงกับโครงการลงทุนขนาดใหญ่
หน่วยงานภาคเอกชนและเครือข่ายภาคอุตสาหกรรม	การทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อตอบโจทย์ภาคเอกชน การส่งเสริมสมาชิก การสร้างเครือข่ายธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาคอุตสาหกรรม	- ร่วมจัดกิจกรรมการตลาดหรืองานแสดงสินค้า การเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) และการขยายตลาดหรือเครือข่ายธุรกิจ - จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการในพื้นที่ที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของภาคเอกชน
สถาบันการเงิน	การเชื่อมโยงด้านเงินทุนและบริการทางการเงินครบวงจร การให้คำปรึกษาแนะนำทางการเงิน และการจับคู่ระหว่างผู้ประกอบการกับแหล่งทุน	- เตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการก่อนการขอสินเชื่อ และให้คำปรึกษาแนะนำในการเข้าถึงแหล่งทุน - สนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG

2.5 การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S1 ความเข้าใจเชิงพื้นที่และเข้าถึงผู้ประกอบการ: เป็นหน่วยงานในภูมิภาคที่มีความสัมพันธ์ที่ดี เข้าถึงผู้ประกอบการได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเข้าใจปัญหาได้ตรงจุด	W1 ความคล่องตัวด้านงบประมาณและต่อเนื่ อง: งบประมาณที่ได้รับอาจไม่เพียงพอ ต่อความต้องการที่หลากหลาย การจัดสรรงบประมาณไม่มีความต่อเนื่อง ส่งผลให้ขาดความเชื่อมโยงในการพัฒนา
S2 รูปแบบบริการและทรัพยากรเฉพาะทางที่หลากหลาย: มีรูปแบบการให้บริการที่ครอบคลุมทุกด้านที่จำเป็น และเป็นศูนย์บริการเฉพาะทางที่รองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้ประกอบการ	W2 ขีดความสามารถและองค์ความรู้ของบุคลากร: ขาดระบบการจัดการความรู้และทักษะของบุคลากรในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญในการปฏิบัติงาน อาทิ ภาษา การวิเคราะห์ข้อมูล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี
S3 บทบาทและพันธกิจหลักที่ชัดเจน: มีบทบาทและภารกิจหลักในการส่งเสริมอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับแผนระดับต่าง ๆ และนโยบายรัฐบาล	W3 การจัดการข้อมูลและการติดตามผล: ขาดการเชื่อมโยงองค์ความรู้และฐานข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกัน และขาดระบบการติดตามผลลัพธ์และผลกระทบในระยะยาว

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S4 เครือข่ายการบูรณาการและการจ้างผู้เชี่ยวชาญ: มีการทำงานแบบบูรณาการกับเครือข่ายหน่วยงาน และมีการจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาร่วมดำเนินโครงการ	W4 การสื่อสารและการตลาดบริการ: ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีด้านการให้บริการของหน่วยงาน ส่งผลต่อการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อหน่วยงาน และการให้บริการอย่างทั่วถึง

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
O1 นโยบายรัฐบาลและการเปลี่ยนผ่านสีเขียว: มีภารกิจสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และโมเดลเศรษฐกิจ BCG รวมถึงผู้บริหารให้ความสำคัญ	T1 ความซ้ำซ้อนและงบประมาณทับซ้อน: มีหน่วยงานภายนอกที่ปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกับภารกิจ ส่งผลให้เกิดความท้าทายในการบูรณาการแผนงานการส่งเสริมอุตสาหกรรม
O2 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) และกลุ่มเป้าหมายใหม่: เทรนด์การดูแลสุขภาพ และการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม รวมถึงการมีผู้ประกอบการเริ่มต้น (Startup) และผู้ประกอบการรุ่นใหม่ (Young Entrepreneur) ที่มีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยี เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา	T2 เศรษฐกิจผันผวนและต้นทุนที่สูงขึ้น: ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลก สงคราม ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ภัยพิบัติ ภาวะเงินเฟ้อ รวมถึงต้นทุนวัตถุดิบ และพลังงานที่สูงขึ้น ส่งผลต่อสภาพคล่องของผู้ประกอบการ
O3 การเปลี่ยนผ่านสู่เทคโนโลยีดิจิทัลและอีคอมเมิร์ซ: ผู้ประกอบการและผู้รับบริการคุ้นเคยกับการใช้ช่องทางออนไลน์และระบบให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่	T3 ข้อจำกัดด้านการลงทุนและปรับตัวของผู้ประกอบการ: ข้อจำกัดด้านการเงินและเทคโนโลยีของผู้ประกอบการ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว อาจส่งผลให้ผู้ประกอบการปรับตัวไม่ทัน
O4 กลไกการบูรณาการและการมีส่วนร่วม: รัฐบาลมีนโยบายให้หน่วยงานบูรณาการการทำงานและผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนนโยบายมากขึ้น	T4 ปัญหาเชิงโครงสร้างในพื้นที่: ปัญหาแรงงานขาดแคลน ทักษะ ปัญหามลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน

2.6 สรุปผลการวิเคราะห์ TOWS

กลยุทธ์เชิงรุก SO (Strengths - Opportunities)	กลยุทธ์เชิงปรับปรุง WO (Weaknesses - Opportunities)
SO1 พลิกบทบาทผู้นำการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ในพื้นที่: ใช้ศักยภาพเฉพาะทางและภารกิจหลักในการนำการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่เศรษฐกิจใหม่ (New Economy) อาทิ โมเดลเศรษฐกิจ BCG (BCG Economy) เศรษฐกิจ велเนส (Wellness Economy) เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends)	WO1 สร้างการกลไกบูรณาการข้อมูลและองค์ความรู้เพื่อการเข้าถึงบริการ: ใช้โอกาสจากการสนับสนุนการบูรณาการของรัฐและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างจุดเชื่อมโยงข้อมูลกับเครือข่ายหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยไม่สร้างแพลตฟอร์มซ้ำซ้อน แต่ใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลที่มีอยู่ เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้าถึงบริการ และทรัพยากรได้อย่างครบวงจร

กลยุทธ์เชิงรุก SO (Strengths - Opportunities)	กลยุทธ์เชิงปรับปรุง WO (Weaknesses - Opportunities)
SO2 ผลักดันผู้ประกอบการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเชิงรุก: ใช้ความเข้าใจเชิงพื้นที่และเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญในการสนับสนุนและเร่งรัดให้ผู้ประกอบการสามารถประยุกต์ใช้อีคอมเมิร์ซและการตลาดดิจิทัลอย่างเข้มข้นเพื่อขยายตลาด	WO2 ลงทุนในบุคลากรด้วยทักษะแห่งอนาคต: ร่วมกับสถาบันการศึกษาวางแผนและยกระดับทักษะเดิม (Upskilling) และปรับทักษะใหม่ (Reskilling) ให้บุคลากรในด้านที่สำคัญต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเติมเต็มช่องว่างด้านทักษะและองค์ความรู้ที่จำเป็น
SO3 ใช้ศูนย์บริการเฉพาะทางเป็นฐานต่อยอดสู่ตลาดมูลค่าสูง: ใช้ศูนย์บริการเฉพาะทางที่มีอยู่เป็นเครื่องมือในการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างก้าวกระโดด เพื่อเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูงและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งด้านราคา	WO3 ปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการให้ตอบโจทย์ยุคสมัย: ใช้โอกาสจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ในการพัฒนารูปแบบการให้บริการที่มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง เพื่อให้สามารถเข้าถึงและแก้ไขปัญหาที่หลากหลายของผู้ประกอบการได้อย่างทันทั่วถึง

กลยุทธ์เชิงป้องกัน ST (Strengths - Threats)	กลยุทธ์เชิงรับและลดความเสี่ยง WT (Weaknesses - Threats)
ST1 สร้างความแตกต่างและความต่อเนื่องของโครงการผ่านเครือข่าย: ใช้เครือข่ายบูรณาการที่เข้มแข็งและความเข้าใจปัญหาจริงในการออกแบบและส่งมอบโครงการที่ต่อเนื่องและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพื่อลดความซ้ำซ้อนกับภารกิจหน่วยงานอื่น และสร้างเสถียรภาพในการสนับสนุนแม้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย	WT1 จัดหาแหล่งงบประมาณภายนอกเพื่อสร้างความมั่นคงของโครงการ: แสวงหาแหล่งงบประมาณเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่มีความคล่องตัวหรือหน่วยงานระดับพื้นที่ เพื่อรับประกันความต่อเนื่องของโครงการและเป็นกลไกในการบรรเทาผลกระทบจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ
ST2 ติดอาวุธผู้ประกอบการสู่ต้นทุนสูงและความผันผวน: ใช้ความเชี่ยวชาญด้านมาตรฐานและกระบวนการผลิตในการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงกลยุทธ์ด้านการเพิ่มผลิตภาพและการจัดการห่วงโซ่อุปทาน เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับสินค้านำเข้า	WT2 ผลักดันระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ: สนับสนุนการพัฒนาระบบเพื่อติดตามผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการในระยะยาวอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีข้อมูลเชิงประจักษ์ที่น่าเชื่อถือในการประเมินความสำเร็จ และใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันการจัดสรรงบประมาณที่ต่อเนื่อง
ST3 เป็นแกนนำในการผลักดันการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างของพื้นที่: ใช้เครือข่ายบูรณาการในการรวบรวมและเป็นกระบอกเสียงของปัญหาเชิงโครงสร้างในพื้นที่ และผลักดันข้อเสนอแนะเชิงนโยบายไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจ เพื่อขจัดปัญหาและอุปสรรคในระยะยาว	WT3 ปรับปรุงการสื่อสารและการให้บริการแบบสิ้น: พัฒนากลยุทธ์การสื่อสารการตลาดบริการ (Service Marketing) ให้เข้าถึงและเข้าใจง่าย พร้อมทั้งปรับปรุงกระบวนการให้บริการรูปแบบใหม่ เพื่อลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนและตอบสนองต่อการปรับตัวของผู้ประกอบการได้อย่างรวดเร็ว

บทที่ 3 การกำหนดทิศทาง วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์

3.1 วิสัยทัศน์ของหน่วยงาน

เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformation Leader) ที่ขับเคลื่อนด้วยความเชี่ยวชาญเชิงรุก ให้ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนก้าวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) โดยผู้ประกอบการ และเครือข่ายหน่วยงานไว้วางใจและนึกถึงเป็นอันดับแรก (Top of Mind)

3.2 วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน

3.2.1 เพื่อกำหนดทิศทางการเติบโตและสร้างการเปลี่ยนผ่านของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) และความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืน

3.2.2 เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือในฐานะศูนย์กลางการบูรณาการและการวิเคราะห์เชิงนโยบาย จนได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและเป็นหน่วยงานที่ถูกนึกถึงเป็นอันดับแรก (Top of Mind)

3.2.3 เพื่อยกระดับขีดความสามารถหลักที่เหนือกว่าและเสริมสร้างความคล่องตัวขององค์กร นำไปสู่ความมั่นคงและพร้อมรับทุกความท้าทายในระยะยาว

3.3 กลุ่มเป้าหมายหลักของหน่วยงาน

3.3.1 กลุ่มเป้าหมาย

- (1) ผู้ประกอบการใหม่ (Startup)
- (2) ผู้ประกอบการนวัตกรรม / ธุรกิจนวัตกรรม
- (3) ผู้ประกอบการรายย่อย (Micro Entrepreneurs)
- (4) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
- (5) วิสาหกิจชุมชน / ผู้ประกอบการชุมชน
- (6) บุคลากรในภาคอุตสาหกรรมและแรงงานฝีมือในพื้นที่
- (7) ผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Service Provider : SP)
- (8) ประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
- (9) หน่วยงานภาครัฐ / ภาครีเครือข่ายด้านอุตสาหกรรม / สถาบันการศึกษา / สถาบันการเงิน
- (10) บุคลากรของ กสอ. ในส่วนภูมิภาค

3.3.2 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

- (1) อุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป
- (2) อุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- (3) อุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ

3.4 กลยุทธ์และแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงาน

3.4.1 กลยุทธ์ที่ 1 กำหนดทิศทาง (Trendsetting) และสร้างการเปลี่ยนแปลง (Transformation) เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่สามารถก้าวสู่เศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) ผ่านการบูรณาการกลไกของศูนย์บริการเฉพาะทางและการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลอย่างไร้รอยต่อ

(1) **แนวทางการดำเนินงานที่ 1** ผลักดันภาคอุตสาหกรรมให้แสวงหาโอกาสจากเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเร่งสร้างมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นการริเริ่มโครงการ มาตรการ หรือแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาที่สร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมในมิติใหม่และแตกต่าง

(2) **แนวทางการดำเนินงานที่ 2** บูรณาการฐานความเชี่ยวชาญของศูนย์บริการเฉพาะทาง เพื่อยกระดับเป็นผู้เร่งสร้างมูลค่า (Value Accelerator) เชิงสหวิทยาการ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคอุตสาหกรรมทั้งด้านคุณภาพและความยั่งยืน ให้สามารถเข้าถึงตลาดมูลค่าสูงที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(3) **แนวทางการดำเนินงานที่ 3** เร่งรัดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) เชิงรุก เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ขยายช่องทางสู่ตลาดมูลค่าสูง ตลอดจนบูรณาการข้อมูลสู่กระบวนการผลิต และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ของภาคอุตสาหกรรม

3.4.2 กลยุทธ์ที่ 2 สร้างการยอมรับและความน่าเชื่อถือในฐานะผู้ขับเคลื่อนระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Industrial Ecosystem Driver) และผู้นำทางความคิด (Thought Leader) ผ่านการบูรณาการเครือข่ายหน่วยงาน เพื่อส่งมอบบริการที่แตกต่างและต่อเนื่อง มุ่งสู่การเป็นหน่วยงานที่ถูกนึกถึงเป็นอันดับแรก (Top of Mind) ในระดับภูมิภาค

(1) **แนวทางการดำเนินงานที่ 1** พัฒนากลไกการจัดการระบบนิเวศ (Ecosystem Management Mechanism) อย่างเป็นระบบ เพื่อออกแบบและส่งมอบบริการร่วมที่แตกต่างและต่อเนื่อง โดยเน้นการเติมเต็มช่องว่าง และลดความซ้ำซ้อนกับการกิจของเครือข่ายหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) **แนวทางการดำเนินงานที่ 2** เป็นแกนนำในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง ของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ด้วยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อจัดทำและผลักดันข้อเสนอแนะ เชิงนโยบาย (Policy Recommendations) ที่น่าเชื่อถือไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจ

(3) **แนวทางการดำเนินงานที่ 3** พัฒนากลยุทธ์การสื่อสารและการตลาดบริการ (Service Marketing) เชิงรุก เพื่อเสริมสร้างการรับรู้และความน่าเชื่อถือ พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนรูปแบบการให้บริการให้เป็นแบบลีน (Lean Process) เพื่อมุ่งสู่การสร้างประสบการณ์การบริการที่ยืดหยุ่น รวดเร็ว และเป็นมืออาชีพสูงสุด

3.4.3 กลยุทธ์ที่ 3 ปฏิรูปองค์กรด้วยความคิดแบบผู้ท้าทาย (Challenger Mindset) โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความเชี่ยวชาญเชิงรุก ผ่านการยกระดับสมรรถนะบุคลากร การบริหารจัดการองค์ความรู้เชิงวิเคราะห์ และการวางระบบ การติดตามและประเมินผล เพื่อสร้างความคล่องตัวสูง รองรับทุกความท้าทายในอนาคต และมุ่งสู่ความยั่งยืนในระยะยาว

(1) **แนวทางการดำเนินงานที่ 1** ลงทุนเชิงกลยุทธ์ในทรัพยากรบุคลากรด้วยทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) ผ่านการสร้างความร่วมมือเชิงรุกกับสถาบันการศึกษาและองค์กรชั้นนำ เพื่อยกระดับทักษะเดิม (Upskilling) และปรับทักษะใหม่ (Reskilling) ในด้านที่สำคัญให้เหนือกว่าคู่แข่งและพร้อมรับความท้าทาย

(2) **แนวทางการดำเนินงานที่ 2** จัดทำระบบและกลไกการบริหารจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) และระบบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก (Data Analytics) โดยบูรณาการข้อมูลและทรัพยากร ภายในอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการเป็นคลังข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่โดดเด่นขององค์กร

(3) **แนวทางการดำเนินงานที่ 3** ผลักดันและพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผล ที่ได้มาตรฐานและมีความต่อเนื่อง เพื่อสร้างข้อมูลเชิงประจักษ์ที่น่าเชื่อถือสำหรับการวัดผลสำเร็จอย่างแม่นยำ และใช้เป็น เครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณให้มีความต่อเนื่องและเพียงพอต่อการดำเนินโครงการในระยะยาว